

SALVADOR MANICH BOU
President del Centre de Preparació
al Matrimoni

Respectar la dignitat de l'altre significa no voler posseir, manipular, assetjar, enganyar, en definitiva, no profanar la intimitat

Unió exclusiva i pertinença mútua

El 25 de novembre passat el Dicasteri per la Doctrina de la Fe va publicar una nota doctrinal titulada *Elogi de la monogàmia: el valor del matrimoni com una unió exclusiva i una pertinença mútua*. Segons s'indica a la presentació del document, aquesta (la monogàmia) és una qüestió de gran interès per part dels bisbes africans que fa temps que reclamaven eines per fer front a la molt estesa poligàmia al continent. Cal també constatar que la globalització ha dut la barreja de costums, tradicions i relacions socials que van més enllà de les unions monògames, per exemple el poliamor, que van en augment a Occident.

És un document d'estudi, àmpliament elaborat i extensament documentat. Recull les referències bíbliques des del Gènesi fins al Nou Testament, alhora que repassa teòlegs cristians rellevants, revisa el que s'ha dit al Concili Vaticà II i també recorda intervencions magistrals dels darrers quatre Papes. Finalment, es complementa amb idees des de la filosofia, la cultura i la poesia.

Per a les entitats dedicades a la preparació i acompanyament matrimonial com la nostra, aquest document és una bona notícia. Posa negre sobre blanc els fonaments del sentit de la unió i de la pertinença en el matrimoni i desmunta algunes idees mal enteses (també entre els mateixos creients) sobre la fidelitat matrimonial, el valor de la sexualitat i l'experiència viscuda de l'amor. Sense cap pretensió de voler fer un resum de la nota, mencionaré tres punts que em semblen especialment rellevants.

Tot individu té la màxima dignitat de persona, home i dona. Les unions que cerquen un ús utilitarista de l'altre degraden aquesta dignitat. És només l'elecció lliure

de l'altra persona i l'entrega voluntària pròpia en la unió la que permet mantenir el valor d'aquesta dignitat al màxim (n. 122).

Respectar la dignitat de l'altre significa no voler posseir, manipular, assetjar, enganyar, en definitiva, no profanar la intimitat. Vol dir respectar l'esfera privada, el dret de la solitud o autonomia quan aquesta ho reclami (n. 128). La unitat no s'imposa, s'elegeix lliurement per part de tots dos (n. 156). Cal renunciar a la certesa absoluta de la perfecció de la parella enfront de la vivència i el treball diari en favor de l'altre (n. 130).

No hi ha altra eina per fer madurar la unió que el diàleg. Un diàleg sincer acompanyat de l'ofrena mútua (n. 132). És aquest diàleg que requereix entrenament, temps i rodatge, que és vist com a lent, estressant i mancat d'eficàcia en la nostra societat moderna que cerca dinamisme, rapidesa i novetat permanent en les relacions de parella (n. 144). Però, quan aquest diàleg s'enriqueix i es torna escolta activa, l'altre se sent tractat com a persona, d'igual a igual, que és la millor cura per vèncer els traumes, les pors, l'angoixa, l'ansietat, els sentiments de soledat, d'abandonament, d'incapacitat d'estimar i de pèrdua de plaer (n. 142).

La unió que creix en l'amor ho fa des de la caritat, vivint-ho com la forma més gran d'amistat (n. 139). Viure aquesta experiència d'amor des de la unió sexual és el camí per créixer en la vida de la gràcia (n. 141). Aquest amor és necessàriament recíproc i es projecta també cap al món (n. 149). L'amor social és reflex de l'amor Trinitari i és en l'atenció vers els pobres on mostra especialment la seva fecunditat (n. 153). ■